

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie ze skargi P. D.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przygotowawczym przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu w sprawie o sygn. III AUa 453/21,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 19 kwietnia 2023 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

P. D. (dalej: „skarżący”) na podstawie art. 2 ust. 1 oraz art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: „u.s.p.p.”) wniósł skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu w sprawie pod sygn. akt III AUa 453/21. Skarżący wniósł o stwierdzenie, że w postępowaniu doszło do przewlekłości postępowania oraz zasądzenie od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kwoty 10 000 zł na podstawie art. 12 ust. 4 u.s.p.p.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że postępowanie przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu jest przewlekłe, gdyż w ciągu 20 miesięcy od wpłynięcia apelacji, w sprawie nie został wyznaczony termin rozprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę jako niedopuszczalną, należał odrzucić.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 u.s.p.p. Strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie natomiast z art. 4 ust. 2 u.s.p.p. jeżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym – właściwy do jej rozpoznania jest Sąd Najwyższy. Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania sądowego toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu, III AUa 453/21, zatem właściwym do rozpoznania skargi jest Sąd Najwyższy.

W myśl art. 8 ust. 2 u.s.p.p. w sprawach nieuregulowanych w ustawie o skardze na przewlekłość postępowania, do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. Skarżący wniósł skargę na przewlekłość postępowania sądowego postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu w sprawie pod sygn. akt III AUa 453/21, co do którego właściwe pozostają przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn. Dz.U. 2021, poz. 1805 ze zm., dalej: „k.p.c.”).

Stosownie do art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych, chyba że stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Zastępstwo to dotyczy także czynności

procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Przepis ten znajduje zastosowanie również w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi na przewlekłość postępowania, jeżeli do jej rozpoznania właściwy jest Sąd Najwyższy (zob. uchwała Sądu Najwyższego z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04, OSNP 2005, nr 5, poz. 71 – zasada prawna; a także postanowienia Sądu Najwyższego: z 2 lutego 2021 r., I NSP 174/20; z 6 lutego 2021 r., I NSP 169/20; z 1 września 2021 r., I NSP 135/21; z 23 marca 2022 r., I NSP 42/22).

Skarżący wniósł skargę na przewlekłość postępowania sądowego osobiście, natomiast z treści skargi nie wynika, aby skarżący należał do kręgu ww. podmiotów uprawnionych do samodzielnego działania przed Sądem Najwyższym – przez co nie dopełnił obowiązku, wynikającego z art. 87¹ § 1 k.p.c. Tym samym, wniesiona skarga na przewlekłość postępowania jest niedopuszczalna z mocy ustawy (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 czerwca 2017 r., III SPP 32/17; z października 2019 r., I NSP 103/19; z 16 kwietnia 2019 r., I NSP 5/19; z 21 marca 2019 r., I NSP 1/19).

Skarga jako niedopuszczalna podlegała zatem odrzuceniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z 398⁶ § 3 k.p.c. i art. 87¹ k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p [SOP].

[f.n]